

вих організаціях; кредитних установах; консалтингових фірмах; аудиторських фірмах; податкових і контролюючих органах;

4) виконувати посадові обов'язки: бухгалтера; аудитора; економіста; інспектора; аналітика та ін.

Рис. 1. Новітні інноваційні та інформаційні технології у навчальному процесі

Хамідова О. М., канд. екон. наук,
доц. кафедри маркетингу,
Кримський економічний інститут
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЩО ДО АВТОМАТИЗОВАНОГО КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ І ЇХ ОБ'ЄКТИВНОЇ ОЦІНКИ

Який студент не скаржився на те, що викладачам властива суб'єктивність? То є незаперечним фактом тому, що людина не в змозі об'єктивно оцінити будь яку ситуацію, тим паче тільки зі своєї точки зору. Якщо б оцінки за поточну успішність і за питан-

ня на іспитах ставила б і рахувала машина — об'єктивно, точно, швидко — це вирішило б одразу кілька проблем, пов'язаних з боротьбою за об'єктивність між викладачем і студентом. Але тут виникає кілька питань.

По-перше, як зробити алгоритм розрахунків прозорим для викладачів і студентів? Щоб не виникало питань у цільової аудиторії, алгоритм розрахунків повинен бути доведений студентам до початку навчального процесу.

По-друге, які складові елементи будуть формувати рейтинг студента і яка повинна бути доля автоматизованої чи викладацької оцінки? У цьому контексті треба вирішити ще питання: чи використовувати коефіцієнти аудиторної активності і як ту активність оцінювати (наприклад, ораторські здібності студента, глибина викладеного матеріалу, здібність аналізувати викладену ситуацію)? Деякі студенти є менш активними: вони соромляться виступати перед аудиторією, але це не відображенням глибини їх знань. Тому використання тестових модулів, які студент може виконувати у комп'ютерному класі (на вимогу викладача), чи у себе вдома допомогло б формувати більш об'єктивну оцінку протягом семестру.

Завдання для тестування студента, повинні готуватися з урахуванням пройденого на лекціях матеріалу, самостійної підготовки за вказаною в програмі літературі і придбаних у процесі навчання практичних навичок вирішення ситуацій і завдань. Існуючі комп'ютерні **програми** дозволяють у короткий термін впровадити подібну методику тестування і оцінювання.

При цьому слід зазначити, що тести можна використовувати у двох режимах: перший — навчальний (кілька етапів проходження) і другий — контрольний (з оцінкою).

В автоматизованому режимі можна також запропонувати вирішення розрахункових чи ситуаційних завдань (контрольні, самостійні, модульні роботи), деякі з них можна виконувати у дистанційному режимі. При цьому слід зазначити, що оцінки за поточне тестування, чи вирішення розрахункових (ситуаційних) завдань повинні у автоматичному режимі вноситися до електронного журналу.

Студенти повинні бути інформовані про ступінь складності завдань і про методику їх оцінки (у розрізі кожного завдання). Слід зазначити, що складніші по виконанню завдання слід оцінювати вище. Такі вимоги і порядок оцінки дозволять сконцентрувати увагу студентів і посилити їх бажання пізнавати складніші теми і завдання.

Викладені у тезах пропозиції повинні:

- посилити об'єктивність оцінки, так як ситуаційні, розрахункові завдання і тести, що виконуються за допомогою комп'ютерної техніки, неможливо списати, а обмежений час не дозволяє звернутися за допомогою до сильнішого студенту;
- підвищити запам'ятовування, що і виключає можливість отримати позитивну оцінку, лише при частковій підготовці;
- підвищити відповідальність і організованість студента разом з тим, відкрити йому можливість самостійного вивчення і дистанційного тестування;
- зменшення часу на заповнення викладачем електронного журналу;
- пом'якшити відносини між викладачами, які віддистанційовані від автоматизованого оцінювання, та студентами, що прагнуть високої оцінки.

Чеботарьова Г. В., канд. юрид. наук, доц.
кафедри спеціальних правових дисциплін,

Кримський економічний інститут
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»

САМОСТІЙНА АУДИТОРНА РОБОТА СТУДЕНТІВ

Важливим аспектом професійної діяльності педагога є організація самостійної аудиторної роботи студентів. Цей вид діяльності сприяє підвищенню якості підготовки студентів з дисципліни, формування інтересу до досліджуваного предмета, розвитку творчого потенціалу особистості студента, формуванню у студента навичок самоосвіти на основі базових знань, отриманих у процесі навчання. Самостійну роботу слід розглядати як форму організації навчальної діяльності, що носить керуючий характер, а суть самостійної роботи полягає у вирішенні навчально-пізнавальних завдань.

У навчальному процесі виділяють два види самостійної роботи: аудиторна і позааудиторна. Проаналізуємо значення та форми самостійної аудиторної роботи студентів.

Для самостійної аудиторної роботи (СРС) характерним є те, що вона виконується на навчальних заняттях під безпосереднім керівництвом викладача і за його завданням. Дуже важливо з першого курсу давати студентам не тільки базові знання з пред-